LA FLOR ROMANIAL

RONDAIA D'EN JORDI DES RECÓ (ANTONI M. ALCOVER)

AXÒ ERA UN REY QUE TENÍA TRES FIYS. ENCARA ERAN PETITS, Y JUGAVAN PER DINS ES JARDÍ. LOS HAVÍAN AGAFADA UN ÁGUILA GROSSA DE TOT, Y LOS HO HAVÍAN FERMADA PER UNA CAMA AB UNA CORDA Á SA SOCA D'UN TARONJER, PER QUE HI JUGASSEN.

ES DOS MAJORS LA PONYÍAN AB CANYES Y GARROTS, Y Á VEGADES ERAN Á TEMPS Á DURSEN QUALQUE ESPIPELLADA BONA Y QUALQUE ARPADA QUE TREYA SANCH.

ARA ES DERRER, EN BERNADET, ERA BEN AL REVÉS: L'AFALAGAVA, SEMPRE LI ANAVA AB MOXONÍES, LI DUYA COSES BONES, Y NO PORÍA SOFRIR ES SEUS GERMANS COM VEYA QUE L'ATABUXAVAN TANT.

¡AXÒ NO VA PUS!

...DIGUÉ UN DÍA; Y ES VESPRE, COM VEU QUE TOTHOM JA DORMÍA, SE'N VA DINS ES JARDÍ, Y DIU Á S'ÁGUILA:

VENCH Á DESFERMARTE, Y AXÍ'S MEUS GERMANS NO'T FARÁN PASSAR PUS MARTIRI.

LA DESFERMA, Y S'ÁGUILA, TOTA AGRAIDA, LI DIU:

¡QUE DEU T'HO PACH LO QU'HAS FET PER MÍ! PERÒ JO TAMBÉ T'HO VUY PAGAR.

MIRA, ARRABASEM SA PLOMA MÉS LLARGA DE S'ALA ENDRETA: DES CANÓ FEN UN CIULET, Y NO'L PERDES.

SI MAY TE VEUS ESTRET Y APURAT, SONEL, Y JO VENDRÉ Á DONARTE ADJUTORI.

EN BERNADET HO VA FER AXÍ; Y S'ÁGUILA PEGA TRES BOTS PER PENDRE SA FUA, AXAMPLA SES ALES, Y, PER AMUNT S'HA DIT, NO LA VEREN PUS.

LO ENDEMÁ ELS ALTRES DOS FIYS DEL REY PLORAREN TOT LO DÍA, FEYEN POTADETES Y SE TIRAVAN EN TERRA, PERQUE S'ÁGUILA LOS ERA FUYTA Y NO SABÍAN COM.

DINS POCH TEMPS SE MOU UNA GUERRA, EL REY SE'N HI HAGUÉ D'ANAR; Y HO VA HAVER DE FER DE TOT, PERÒ DE TOT, PER GUANYARLA. COM ERA TAN ACORAT, QUE NO TENÍA POR DE RES, Y SEMPRE VOLÍA ANAR DEVANT, TORNÁ AB UNA PARTIDA DE FERIDES.

ES METJES FEREN TOT QUANT VAREN SEBRE PER CURARLES HI. ANAVA BE DE TOTES FORA D'UNA BEN GROSSA QUE'N TENÍA Á UNA CAMA, QUE, COM MÉS COSAS LI POSAVAN, MÉS S'ENMALEÍA.

SI NO LI POSEN LA FLOR ROMANIAL, NO S'ADOBARÁ MAY.

¿Y AHON SE FA AQUESTA FLOR?

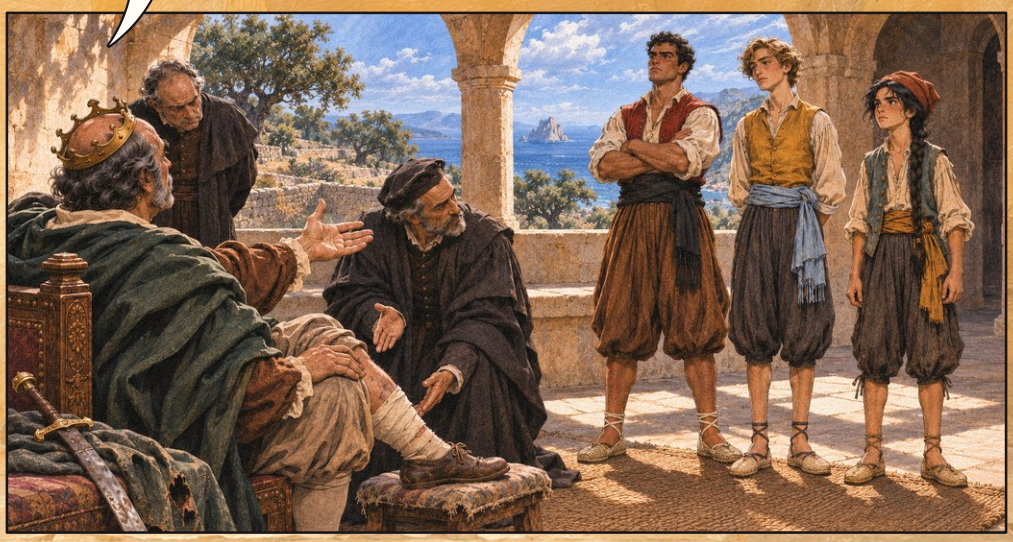
AXÒ ES LO QUE NOLTROS NO SABEM. NO MÉS SABEM QUE ES UNA FLOR QUE TOT HO CURA, SI SES NOSTRES LLETRES NO MENTEN.

EL REY CRIDA'S SEUS FIYS, Y LOS DIU:

FIYS MEUS, JA'U VEYS: ES METJES DIUEN QUE SI NO'M POSEN EN AQUESTA FERIDA LA FLOR ROMANIAL, NO HI HA CURA PER MÍ.

AQUESTA FLOR PAREIX QUE NINGÚ LA SAB: Á VOLTROS VOS TOCA ANARLA Á CERCAR FINS QUE L'HÁJAU TROBADA. ES QUI LA'M DUGA, AQUELL TENDRÁ SA CORONA, EN MORIRME JO.

ES TRES GERMANS PRENEN UN BOSSOT DE DOBLES DE VINT Y UN CAVALL, Y JA SON PARTITS. TROBAN UN ENTREFORCH DE TRES CAMINS, Y DIUEN:

PRENGUEMNE UN PER HOM, Y DINS UN ANY Y UN DÍA AQUÍ MOS HEM D'ESPERAR.

AXÍ QUEDAREN; Y CADASCÚ PER SON VENT, CAMINA CAMINARÁS, Y DE D'ALLÁ, CERCA QUI CERCA LA FLOR ROMANIAL, Y DEMANANTNE NOVES Á TOTHOM QUE VEYEN; PERÒ NINGÚ LOS NE SABÍA DONAR.

Y TRESCAVAN TERRES Y MÉS TERRES, Y PASSAVAN SETMANES Y MESOS, Y TANT TENÍAN AVUY COM DEMÁ: EN LLOCH TROBAVAN NI INDICIS D'AQUELLA BONA DE FLOR.

JA CORRÍA ES MÉS QUI FEYA DOTZE, Y EN BERNADET Á LA FI SE RECORDÁ DE LO QUE LI HAVÍA COMANAT S'ÁGUILA: QUE EN VEURE SE APURAT, SONÁS ES CIULET QU'HAVÍA FET DES CANÓ DE SA PLOMA DE S'ALA ENDRETA.

ELL SONA, Y AL ACTE LI COMPAREIX S'ÁGUILA.

¡QU'HE DE VOLER! QUE MON PARE TÉ UNA FERIDA Á UNA CAMA, QUE NO S'ADOBARÁ MENTRES NO LI POSEN LA FLOR ROMANIAL;

Y MOS HA ENVIATS Á CERLA Á MÍ Y Á N'ELS ALTRES DOS GERMANS; Y ES QUI LA HI DUGA, AQUELL HA DE TENIR SA CORONA.

FA ONZE MESOS QUE LA CERCH PER TOT, Y NO L'HE POGUDA TROBAR EN LLOCH: Á VEURE TU SI LA SABS Y SI ME DIUS AHONT ES.

ERAN Á SA VORERA DE MAR, Y ENDINS, Á S'ENTRELLUM, VEYEN UN GRANDIÓS PENYAL, DE S'ALSADA DE QUATRE Ó CINCH CAMPANARS, EN FORMA DE BECH, TOT ESVORELLAT, BOYRÓS, BLAVENCH. PAREXÍA S'ABRE MESTRE D'UNA NAU DISFORJA AFONADA.

¿VEUS AQUELL PENYAL?

SÍ.

YDÒ ALLÁ DALT SE CONGRÍA UNA CASTA DE ROMANÍ, NO SE'N CONGRÍA EN LLOCH PUS; Y AQUEST ROMANÍ FA LA FLOR ROMANIAL QUE TU CERCAS.

EN BERNADET VA PERDRE'S CORATJE DE TOT, Y DIGUÉ:

¿PERÒ QUIN POSSIBLE ES ARRIBARHI? AQUÍ NO HI HA CAP BARCA; Y MALDEMENT N'HI HAGUÉS, ¿QUI ES CAPÁS D'ENFILARSE PER AQUELL PENYAL Y ARRIBAR AL CAP DEMUNT?

¡CA, HOMO, NO T'APURES! ¡QUE D'AVIAT HEY SEREM. TU AXINQUET DEMUNT MÍ Y AFERRET FORT, QUE SI QUEYES, NO'T VEURÍAN PUS; Y NO HAJES POR.

EN BERNADET S'HI AXANCA, Y S'AFERRA BEN FORT.

¿ESTÁS?

ESTICH.

S'ÀGUILA PEGA BRIUADA, Y PER AMUNT S'HA DIT, Y PER AMUNT, Y DE D'ALLÁ CAP EN ES PENYAL.

¿QUE ME'N DIREU? ELL NO S'ATURÁ FINS QUE HI VA ESSER DEMUNT.

ALLÁ DALT CASI NO MÉS HI HAVÍA LLOCH PER ELLA Y PER EN BERNADET, QUE LA TENÍA BEN ESTRETA, TREMOLANT COM UNA FUYA DE POLL, Y NO LA VOLÍA AMOLLAR DE POR QUE'S CAP NO LI RODÁS Ó NO LI LLENEGÁS UN PEU, PERQUE HAURÍA REDOLAT CAP AVALL, REBOTINT DE RESSINGLE EN RESSINGLE, FINS Á PEGAR TOT BOCINS UN CAPFICÓ EN TOTA L'ORDE DINS LA MAR, QUE BRAMULAVA ALLÁ AVALL TOTA ALSURADA.

SES ONES DUYEN TANTA MALICIA, QUE AB CADA SOBATUDA TOT ES PENYAL VIMETJAVA.

¡MARÍA SANTISSIMETA! ¡BON JESUSET MEU! ¡A BONA PART M'HAS DUYT! ¡JA NO'N FARÉ ALTRA!... ¡ESTÁ FET DE MÍ!

¡CA, HOMO! ¡NO TENGUES POR DE RES! ¡NO T'ACOQUINES, QUE NO HI HA TANT PER TANT!

MIRA DINS AQUESTA ENCLETXA, VEAM QUE HI AFINARÁS EN ES FONS.

JUST DEVORA'S SEUS PEUS S'OBRÍA UNA ENCLETXA, Y TIRAVA BEN ENDINS.

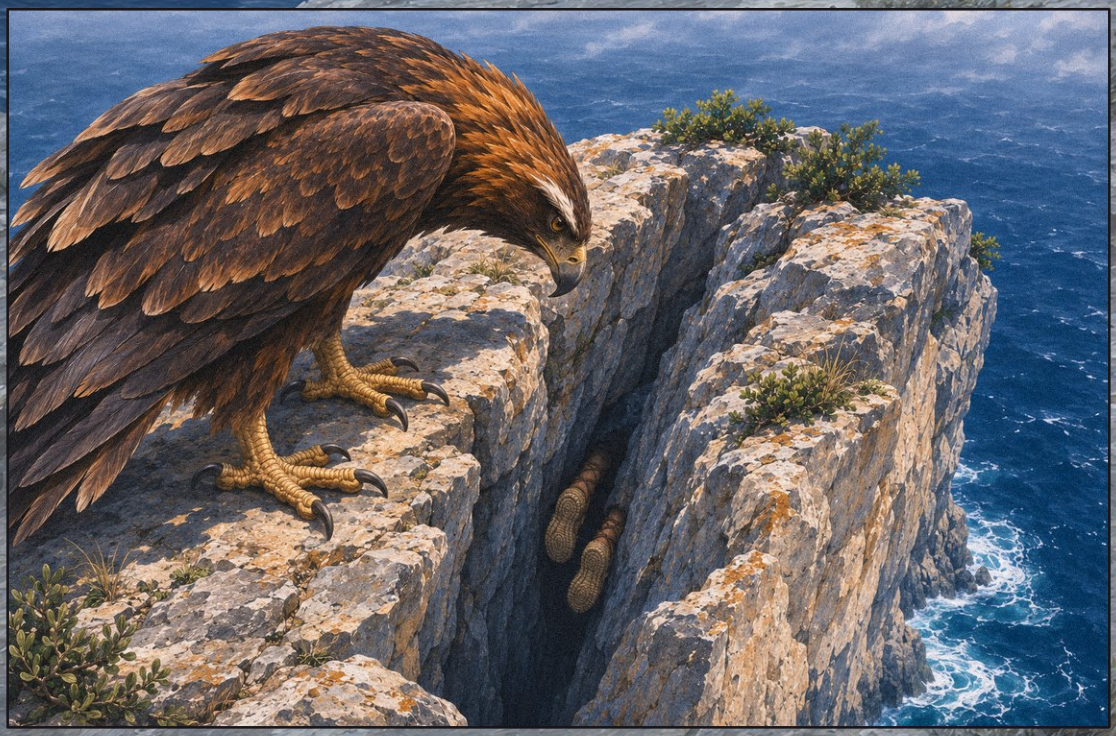
¡O QUINA COSA MÉS GUAPA! ¡QUINA COSA MÉS DE VEURE QUE HI DESTRIY! ¡UNA FLOR!... ¡SA FLOR MÉS HERMOSA QU'HAJA VISTA MAY!... ¡O QUINA OLORETA TAN BONA QUE DEXA ANAR!... ¡DE TAN ENDINS M'ENVEST!

EN BERNADET HI MIRA, Y DES CAP D'UN POCH DIU:

YDÓ VATAQUÍ LA FLOR ROMANIAL. A VEURE SI T'AFICAS DINS AQUESTA ENCLETXA, Y SI LI ARRIBAS.

EN BERNADET S'HI AFICA AB SO CAP DEVANT, FENT NEVEGAR SES MANS DE BONA MANERA. JA NO'L VEYEN DE TANT QUE S'ERA ENFONYAT; PERÒ S'ENCLETXA, COM MÉS ANAVA, MÉS S'ESTRENYÍA, Y ARRIBÁ UN PUNT QUE S'ATLOT NO POGUÉ PASSÁ PUS ENVANT.

NO MÉS LI FALTAVA UN PAUMET PER BASTAR LA FLOR ROMANIAL.

BE S'ESTIRÁ, Y ENFORINYÁ; SA BONA DE FLOR ERA UN PAUMET MÉS AVALL.

NO LI PUCH BASTAR: ME FALTA UN PAUM.

YDÒ PUJA.

S'ATLOT PUJÁ, Y ELLA LI ALLARGA UNA CAMA, Y LI ENFLOCA AQUESTA:

MIRA, TAYEM AQUESTA CAMA DEVORA SA CUXA; AB ELLA TE TORNES AFICAR FINS ALLÁ HONT T'ÉTS AFICAT ARA, Y AB AQUESTA CAMA ARRIBARÁS Á SA FLOR;

S'ARPA L'AGAFARÁ PER SA SOCA. EN TENIRLA, TU ESTIRAS, Y LA TE FAS TEUA.

¿JO TAYARTE AQUESTA CAMA? ¡AXÒ SÍ QUE NO'U FARÉ PER RES DEL MON! ¿JO AFOLLARTE PERA SEMPRE?... ¡JAMAY!

CREU, BERNAT, QUE'S CREURE ES CRIANSA. ¿NO SOM JO QUE T'HO DICH? TU DEXA ESTAR S'ANSIA PER MÍ, Y NO TENGAS POR DE SA CAMA.

SA CAMA, EN TENIR LA FLOR ROMANIAL, AVIAT TORNARÁ ESTAR CONFEGIDA COM ARA.

TANT ARRIBÁ Á DIR S'ÁGUILA, QUE'N BERNAT Á LA FI SE TREU UN TRINXETÓ QUE DUYA, AGAFA AQUELLA CAMA, LA TAYA DEVORA SA CUXA, S'AFICA AB ELLA DINS S'ENCLETXA, Y PER AVALL S'HA DIT.

COM TORNA ESSER ALLÁ HON NO HAVÍA POGUT PASSAR PUS ENVANT, ALLARGA TANT COM POT SA MÁ AB QUE TENÍA SA CAMA DE S'ÁGUILA: JA NO LI FALTAVA UN PAUMET PER ABASTAR LA FLOR ROMANIAL, JA LA TOCAVA. S'ARPA TOT D'UNA L'ESTRENY PER SA SOCA, EN BERNAT PEGA TIRADA, Y LA SE'N VA DUR PER AMUNT.

AVIAT VA ESSER DEFORA AB SA FLOR DINS SES MANS. ¡O QUE LA HI TROBAVA DE GUAPA Y BUFARELLA! ¡AB QUIN GUST LA SE MIRAVA Y L'OLORAVA! COM QUE LA S'HAGUÉS DE MENJAR AB LA VISTA, Y NO'N SABÍA DECANTAR ES NAS!

¡VAJA QUINA FLOR! FEYA UN REMELLET DE TRES FLORETES COLOR DE CEL, SA COSA MÉS SENYORÍVOLA, AB TRES SOSTRES DE FUYES ¡TAN BEN TAYADES, TAN BEN COMPOSTES, TAN LLUENTES, TAN FRESQUES! TOTES BRUFADES D'UN POLSIM FÍ, BEN FÍ, COM Á DE GRANA.

ARRABASSA UNA D'AQUESTES TRES FLORETES; FREGALEM PER ES TAY, Y FE HI TOCAR SA CAMA TAYADA.

EN BERNADET HO FA AXÍ, Y, TOT D'UNA QUE SA CAMA TOCA'S TAY, QUEDA CONFEGIDA AB SA CUXA, Y JA NO FONCH CONEXEDOR QUE L'HAGUESSEN TAYADA MAY.

¿HO VEUS, COM NO HI HAVÍA QUE TENIR ANSIA DE SA CAMA? NO HAJES POR: MENTRES TU ME CREGAS, ANIRÁS BE.

EN BERNADET QUEDÁ AB SOS CABEYS DRETS.

ARA LO QU'HAS DE FER, DESSEPARAR SES DUES FLORETES QUE'T QUEDAN, Y AMAGALESTE BEN AMAGADES, Y MAY EN MOSTRES NI EN DONES MÉS QU'UNA;

Y MIRA: ¡VESHI ALERTA Á FERLES SERVIR! QUE, EN HAVER SERVIT UNA VEGADA, JA PERDEN TOTA SA SEUA VIRTUT.

NO MÉS LES HE MESTER PER CURAR SA CAMA DE MON PARE.

NO'U SABEM SI LES HAURÁS MESTER PER ALTRES COSES TAMBÉ.

NO RES, ARA JA'T POTS TORNAR AXANCAR DEMUNT MÍ, Y ESPEDIREM, QUE NO FASSES FALTA.

EN BERNADET DESSEPARA SES DUES FLORETES, LES S'AMAGA BEN AMAGADES...

... S'AXANCA DEMUNT S'AUCELLÁS, QUE PEGÁ BOT, Y AXAMPLÁ SES ALOTES, Y DE D'ALLÁ CAP Á TERRA, FINS QUE LE HI HAGUÉ DEXAT.

S'ÁGUILA SE'N TORNÁ PER AMUNT, Y ELL PREN ES CAVALL, QU'ESTAVA BAIX D'AQUELLS PINS AHONT L'HAVÍA FERMAT, Y CAP Á S'ENTREFORCH DE TRES CAMINS MANCA GENT.

HEY ARRIBÁ UNA HORA ANTES DE S'AUBA QUANT FEYA S'ANY Y ES DÍA QUE S'HI HAVÍAN D'ESPERAR ES TRES GERMANS. NO N'HI TROBÁ CAP.

DEVERS MITX DÍA ARRIBÁ'S MAJOR.

BERNADET, ¡VOL DIR JA HI ÉTS! MOS HAS GUANYAT: NO Y JO VENCH DE BUYT.

BE HE TRESCAT Y DEMANAT, BE HE CUYDAT Á CAURE MORT CERCA QUI CERCA Y DEMANA QUI DEMANA Á TOTHOM QU'HE VIST:

NO L'HE TROBADA Á N'AQUESTA PÈCORA DE FLOR, NI NOVES. ¿Y TU QU'HAS FET, BERNADET?

JO, L'HE TROBADA, GRACIES Á DEU, Y LA DUCH.

¿QUE ME DIUS? ¿Y TU LA DUS? VEAMLA.

VALATAQUÍ.

...DIU EN BERNAT, Y SE'N TREU UNA DE SES DUES.

¡O QU'ES DE GUAPA! ¡OH DICH!

...DEYA'S MAJOR, AB UNS UYS QUE LI CUYDAVAN Á BOTIR. Y AL ACTE S'ENVEJA JA'L TENGUÉ AGARROTAT, Y SE POSÁ Á DIRLI COUENTA Y VERINOSA:

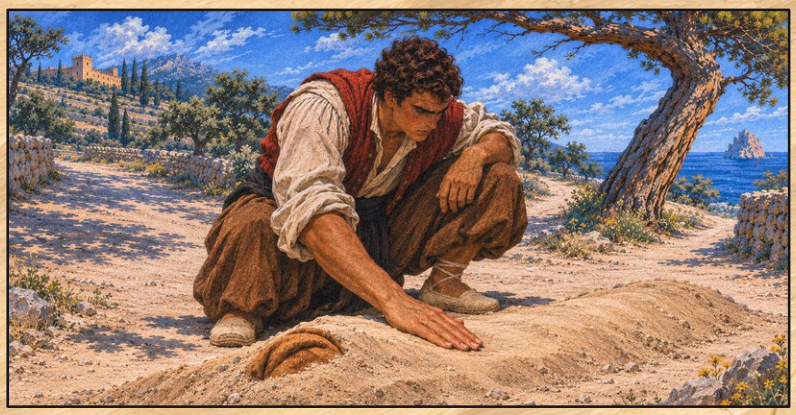
¡JA ESTÁ FET DE TU!... ¡JA LA'T PORÁS MIRAR BE DE LLUNY Á SA CORONA! ¡LA'T PORÁS MIRAR; PERÒ TOCARLA?... UN LLAMP TE TOCARÁ ELL!

¡FETEN UN NÚU Á SA COA, FIET, D'ESSER ES MAJOR! ¡EL MON Á SEN REVÉS! ¡ES PETIT COMANDARÁ, Y ES MAJOR QU'EL SE'N DUGA'L DIMONI SI'L VOL!

TANT S'HO POSÁ DINS ES CAP Á N'AXÒ, QUE PER SORTIRNE COM MÉS PREST MILLOR, PEGA GRAPADA Á N'EN BERNADET, LI PREN SA FLOR, EL MATA...

... Y L'ENTERRA DINS UN ARENAL QUE HI HAVÍA ALLÁ DEVORA.

AQUEST POLISSÓ ESTAVA BEN SEGUR DE QU'ERA MORT, Y QUE NO SORTIRÍA DE DEVALL S'ARENA; PERÒ COM EN BERNADET TENÍA UNS CABEYS BEN LLARCHS BEN LLARCHS, QUANT L'ENTERRAVA, DE DESGRACIA, N'HI DEXÁ UN QUE GUAYTAVA UNA MICA Á FLOR D'ARENA.

HORA BAXA ARRIBA'S GERMÁ SEGÓN.

¿NO LA DUS, EH?

NO.

JA LA DUCH JO, Y ME TOCAVA Á MÍ DURLA PERQUE SOM ES MAJOR.

¿Y EN BERNADET?

QUE'S FASSA TRONS. ANEM, Y JA MOS AGAFARÁ SI VOL, QUE TAMPOCH NO HEM DE CAURE MORTS AQUÍ ESPERANTLO... ¡HAGUÉS FETA VÍA COM NOLTROS!

SE'N VAN CAP Á CA-SEUA, HI ARRIBAN, ES MAJOR PRESENTA LA FLOR ROMANIAL, Y TOT D'UNA QUE LA POSAN DEMUNT SA FERIDA DE SON PARE, SA FERIDA S'ASSECÁ, SE CLOGUÉ, Y NO MÉS VA ROMANDRE SA COSTURA.

TEUA SERÁ SA CORONA, EN MORIRME JO.

¿Y EN BERNADET?

ES SEGÓN DEYA QUE NO'N SABÍA NOVES, QUE NO HAVÍA COMPAREGUT Á S'ENTREFORCH DES TRES CAMINS ES DÍA QUE PERTOCAVA.

NO ME'N PARLEU. NO COMPAREGUÉ; S'AFLUXÁ DE NOLTROS, Y BELLAMENT MOS POREM AFLUXAR D'ELL. Y SOBRE TOT, NO'L ME DONAREN Á GUARDAR TAMPOCH.

ARA ES MAJOR, MESTEGANT FESOLS, RESPONÍA.

Y ¿QUE ME'N DIREU? ELL AQUELL CABEYET COMENSÁ Á FERSE GRUXAT Y GRUXAT, Y TORNÁ UNA CANYA AB UNS CANONS BEN LLARCHS, AB UNES FUYES BEN VERDES, BEN LLUSTROSES, BEN AFUADES; Y, COM ES VENT HEY FERÍA, FEYEN UNA CIULADISSA SA COSA MÉS DOLSA Y SUAU. COM QUE PARLÁS Á N'ES COR.

PASSA UN PASTORET, Y VEU AQUELLA CANYA.

¡ÉS! ¡Y AQUÍ ES SORTIDA UNA CANYA TOTA SOLA!... ¡O QUE'U ES Y QUE'U ES DE GARRIDA!

¡NO, Y UNS CANONS BEN LLARCHS QU'HA TRETS! ¡JO QUE VAIG TAN ENDERRER D'UN FABIOL, M'HI VENDRÁ COM L'ANELL AL DIT AQUESTA CANYA!

LA TAYA, EN FA UN FABIOL, PROVA SI SONA, Y SONÁ DE LO MÉS BE; Y HALA, PETIT, BUFA QUI BUFA, Y ES FABIOLET SONA QUI TE SONA; Y COM QUE S'HAGUÉS D'ESQUERDAR DE RABIU QUE SONAVA.

Y HEU DE CREURE Y PENSAR QU'AQUELL FABIOLET, SONANT SONANT, SE POSA Á DIR:

¡O PASTOR, LO BON PASTOR!
TU'M TOCAS, Y NO'M FAS MAL:
M'ENTERRAREN DINS L'ARENA
PER LA FLOR ROMANIAL.

ES PASTORET QUEDÁ TOT ASTORAT, SENSE POLSOS. PROVA DE SONAR UNA ALTRA VEGADA; HO PROVA DEU, VINT, CENT VEGADES MÉS; Y TOTES SES VEGADES QUE'U PROVÁ, ES FABIOLET TORNÁ DIR:

¡O PASTOR, LO BON PASTOR!
TU'M TOCAS, Y NO'M FAS MAL:
M'ENTERRAREN DINS L'ARENA
PER LA FLOR ROMANIAL.

AQUELL PASTORET UN DÍA PASSAVA PER DEVANT CA'L REY, SONA QUI TE SONA.

EL REY GUAYTAVA Á SA FINESTRA, Y NOTA QU'ES FABIOLET D'AQUELL PASTOR, EN ES METEIX TEMPS QUE SONAVA, DEYA:

¡O PASTOR, LO BON PASTOR!
TU'M TOCAS, Y NO'M FAS MAL:
M'ENTERRAREN DINS L'ARENA
PER LA FLOR ROMANIAL.

ALLÓ LI VENGUÉ MOLT DENOU. CRIDA ES PASTORET, Y LI DIU:

¿QU'ES AXÒ? ¿COM ES QU'AQUEST FABIOL PARLA?

JO NO LE HI SÉ DIR. JO NO FAS MÉS QUE BUFAR, Y SURT AQUESTA VEU.

VEAM SI HI BUF JO, SI FARÁ LO METEIX.

EL REY EL SE DU Á SA BOCA, Y COMENSA Á SONAR. SONA QUI TE SONA, ES FABIOLET SE POSA Á DIR:

¡O MON PARE, LO MEU PARE! ME TOCAU, Y NO'M FEYS MAL: M'ENTERRAREN DINS L'ARENA PER LA FLOR ROMANIAL.

AQUÍ'L REY CRIDA LA REYNA, Y LI DIU:

VEAM, SONA TU AQUEST FABIOL.

¿Y ARA?

¡SONA TE DICH! ¡DEPRESSA!

LA REYNA'L PREN, Y ENCARA NO VAREN HAVER BROLLAT ES PRIMERS SONS, COM ES FABIOLET SE POSA Á DIR:

¡O MARE, LA MÍA MARE!
ME TOCAU, Y NO'M FEYS MAL:
M'ENTERRAREN DINS L'ARENA
PER LA FLOR ROMANIAL.

PERÒ ¿QUE DIANTRE POT ESSER AXÒ? ¿QUI HA VIST MAY UN FABIOL PARLAR?

LI PASSA P'ES CAP UNA IDEA FERESTA, Y CRIDA ES SEUS DOS FIYS.

¡SONAU AQUEST FABIOL!

ES MAJOR NO ANAVA D'AGLANS.

ES SEGÓN NO HI FEU DOS MOTS: L'AGAFA, EL SE DU Á SA BOCA, SONA; Y ES FABIOLET SE POSA Á DIR:

¡O GERMÁ, LO BON GERMÁ!
TU'M TOCAS Y NO'M FAS MAL:
M'ENTERRAREN DINS L'ARENA
PER LA FLOR ROMANIAL.

ARA HAS DE SONAR TU.

YDÓ FES DE TENIRNE.

NO TENCH SONERA.

NO VOS HO PASSEU PER ES CAP: NO SONARÉ.

NO, ELL SONARÁS Ó'L DIMONI TE'N DURÁ. ¡SONA MÉS QUE DEPRESSA!

ES POLISSÓ NO TENGUÉ ALTRE REMEY QUE DURSE'S FABIOL Á SA BOCA. TOT D'UNA QUE HI BUFÁ, ES FABIOLET SE POSA Á DIR:

¡O GERMÁ, LO MAL GERMÁ! TU'M TOCAS, Y ME FAS MAL: M'ENTERRARES DINS L'ARENA PER LA FLOR ROMANIAL.

EL REY NO'M VA TAYAR PUS: SE'N VA AB TOTA LA CORT Y ES PASTORET EN AQUELL ARENAL, ALLÁ HONT ERA SORTIDA AQUELLA CANYA; CAVAREN, Y ME TROBAN EN BERNADET DEVALL S'ARENA SÁ Y BO.

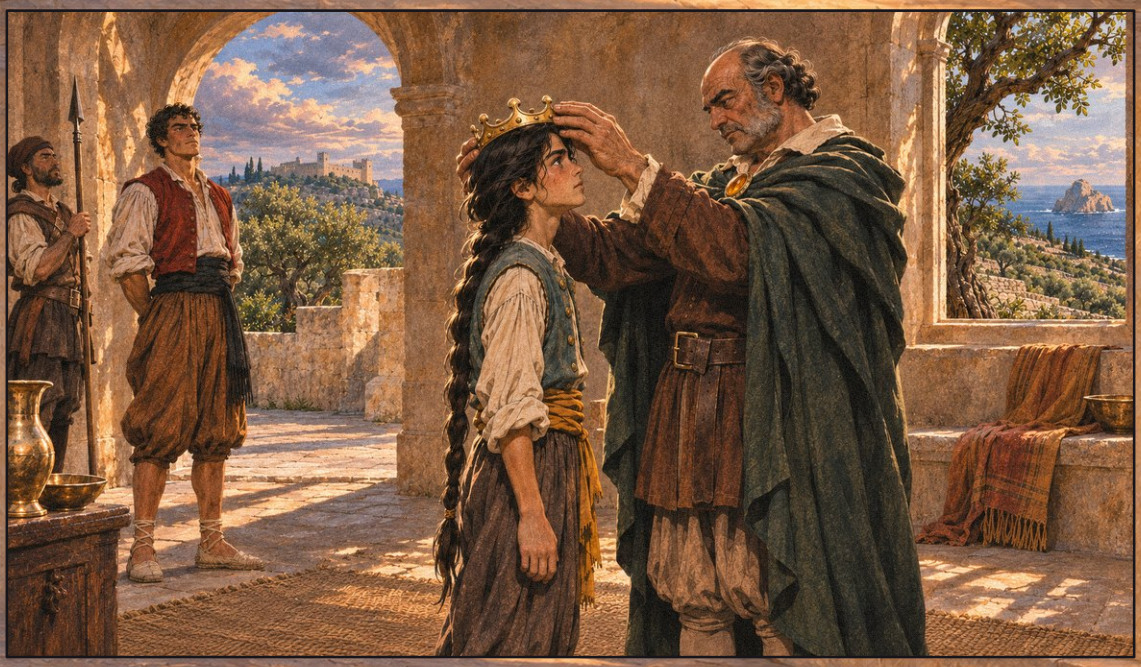
COM NO MÉS HAVÍA MOSTRADA UNA DE SES DUES FLORETES, Y NO MÉS LI HAVÍAN PRESA AQUELLA, LI HAVÍA QUEDADA S'ALTRA, Y MENTRES LA DUGUÉS DEMUNT, NO HI HAVÍA MAL QUE'L POGUÉS MATAR; Y SI MIL ANYS HAGUÉS ESTAT DEVALL AQUELLA ARENA, MIL ANYS SERÍA ESTAT VIU.

ELL CONTÁ TOT LO QUE LI HAVÍA PASSAT, Y DEMANÁ Á SON PARE QUE PER AMOR DE DEU Y PER AMOR DE SA MARE NO FES MATAR ES GERMÁ MAJOR:

SON PARE CONSENTÍ Á TANCARLO NO MÉS DINS UN CASTELL PER TOTS ES DIES DE SA VIDA,

Y AL ACTE DONÁ SA CORONA Á EN BERNADET, QUE FONCH UN REY DES MILLORS QUE HI HAJA HAGUTS MAY.

Y SA RONDAYA JA ESTÁ ACABADA; Y SI NO MOS TORNAM VEURE PLEGATS AQUÍ, QUE MOS HI VEGEM Á LA GLORIA. AMEN.

La flor romanial
Rondalles Mallorquines · 2

Contada per D. Juan y D. Pere Orlandis y Despuig y n'Antonieta Socies y Morell. Replegada per Mn. Antoni M. Alcover.

Aplech de rondayes mallorquines d'en Jordi des Recó. Tom II, primera edició. Ciutat de Mallorca, Tip. Católica de Sanjuan, germans, 1897. Planes 254–266.

Text d'Antoni Maria Alcover i Sureda (1862–1932), de domini públic perquè fa més de 80 anys que va morir. Les paraules són les de l'edició de 1897, sense modernitzar.
Transcripció feta de bell nou damunt l'exemplar de la Cornell University Library.

Adaptació al còmic i il·lustracions generades amb intel·ligència artificial.
Edició de Guillem Cantallops Ramis, 2026. Llicència CC BY-NC-SA 4.0 per a tot el que no és text d'Alcover.
Versió 13 · 2026-11-22

